Irene og jeg foran hendes Tiny House.

Irene Roderick

"Twitter" – 2022 – 93" x 77".

Tekst og fotos: Anine Sluyterman

På nettet havde jeg set interessante quilte af Irene Hixsin Roderick, der bor i Austin, Texas, så efter quiltshowet i Paducah i Kentucky ringede jeg til Irene og spurgte, om jeg måtte besøge hende.

Irene Rodericks hjem er et Tiny House på kun 26 m^2. Hvorfor et Tiny House spurgte jeg? *Jeg ryddede op efter fire familiemedlemmer, bl.a. mine forældre, og bestemte, at dét skulle mine fire sønner IKKE efter mig. Så da jeg skulle flytte, bestemte jeg mig for netop et Tiny House.* Det omfatter ét rum, der både fungerer som stue, soveværelse og køkken, og i det bagerste hjørne er et lille badeværelse.

Da sengen nu blev en del af det eneste rum, besluttede Irene, at dér skulle ligge en smuk plaid – en quilt. Hun ville selv sy den, men da hun ingen idé havde om hverken proces, metode eller quiltens historie, googlede hun "Modern Quilts" og stødte på navne som Denyse Schmidt, Gwen Martson og Nancy Crew. Det var lige, hvad hun søgte! Hun var begejstret, tilmeldte sig et begynderkursus, pakkede sit malergrej væk og byggede en designvæg.

Irene er en dejlig og ligefrem person, og jeg kunne spørge om alt. Der var selvfølgelig et spørgsmål til hendes meget specielle stil, og Irene pointerede: *I am an artist, NOT an art quilter. Perhaps textile art? Jeg bliver vred, hvis nogen omtaler mig som art quilter! Why the word Art Quilt? You don't say Art Painting.*

Irene kendte ikke mange syteknikker og var dermed ikke bundet af traditioner og regler, men totalt fri til at gøre, hvad hun intuitivt havde lyst til og fandt spændende. Hun har ikke haft hverken en mor, tanter eller bedstemødre, der har syet eller quiltet og dermed heller ikke lært det fra barnsben af.
Som tiårig fik hun et sæt oliefarver i julegave. En lærer fik øje på hendes talent for at male og underviste hende i oliemaling ved siden af skoleundervisningen. De næste 25 år holdt Irene aldrig op med at male. Hun var begejstret, og det var en god ekstraindtægt, mens hun opfostrede sine fire drenge. Først som 46-årig begyndte hun på en formel uddannelse i billedkunst, som hun fire år senere afsluttede med en mastergrad fra det anerkendte "California Institute of the Arts". Det stoppede ikke ved en quilt til sengen ...

Hun elskede at sætte stof på designvæggen, hastigheden og rusen af kreativitet, og adrenalinkicket ved

"Guardian Royalty" - 2021. Elementerne udviklede sig til stærke "portrætter" og til flere store serier.

Så set i bakspejlet er det vel derfor mine menneskelignende figurer sneg sig ind i mine arbejder i den periode? Nu stod de foran mig, så jeg kunne "samtale" og altså ikke var alene.

Du arbejder altså ikke direkte med politiske emner, men at begivenheder i verden også indgår i dine arbejder? spørger jeg. *Ja, og da min arbejdsmetode altid er intuitiv, er det ofte ubevidst.*

quiltarbejder var noget, hun aldrig havde oplevet før som kunstner. Så hun syede rigtig mange quilte det første år. Derpå tog hun et antal store quilte med til møder i Austins Modern Quilt Guild i Texas, deltog i flere konkurrencer og havde sin første store udstilling på Quilt Con Nashville, som accepterede fem af hendes quilte. Siden har hun udstillet på flere kunstmuseer, gallerier og store udstillinger.

Inspirationen?
Irene finder den overalt: Træer, graffiti, blomstrende planter, mennesker hun ser og møder på gåture; ved at bladre i kunstbøger, quiltbøger og magasiner. Altid kun som inspiration - aldrig til kopiering.

I bogen "Improv Quilting" havde jeg især bemærket de tre figurer "Guardian Royalty" og var nu så heldig, at posten netop kom med denne quilt fra et galleri i New York, mens jeg var der. Irene bad mig hjælpe med at pakke ud, og det var en helt speciel oplevelse at se figurerne "dukke op" af rullen, at røre dem og opleve farverne helt tæt på.

Irene fortalte, at isolationen under pandemien fik indflydelse på hendes arbejder. Den havde en positiv indflydelse på hendes læreproces, men samtidig følte hun sig også ensom.

Irene betegner sig selv som feminist og har altid været optaget af, hvordan kvinders stilling er i forskellige kulturer, og hvordan kvinder fremstilles – især i medierne og i mode. Hun mener, det er derfor den kvindelige form næsten altid ses i hendes arbejde, uden at det dog er forbundet med et specifikt politisk udsagn.

Er alle dine quilte store som sengetæpper ud fra filosofien, at de skal kunne varme mennesker? *JA! En quilt skal være funktionel.* Hun fortæller om "The Great Texas Freeze" i februar 2021, en historisk kold vinter, og mener "my quilts need to give people warmth".
Når jeg samtidig ser på figurtemaerne, må det betyde varme både i fysisk og medmenneskelig betydning.

Hvad gør hendes quilte unikke?
Irene arbejder som tidligere ved maleriet og kalder sin metode for "improviseret quiltning" og beskriver den som en mere intuitiv tilgang. "Ingen planlægning! Det er forbudt!" Improvisation er altafgørende for Irene. Det ville dødkede hende at arbejde med uendelige gentagelser eller efter angivne mønstre. Hun vil selv kontrollere hvert eneste skridt i sine arbejders tilblivelse og har aldrig en idé, før hun begynder. Hun bruger aldrig skitser.

Irene forklarer mig sine designprincipper – "Markings in Black and Red" 52 x 62".

Quilten, der blev starten til skiftet fra maler til quilter.

Irene i sin skønne, grønne lænestol – og passende grønne briller.

Igangværende projekt.

Den femdelte quilt "Standing In Line t SXSW" - 2022. Quilten blev samlet med store, kraftige lynlåse (for hvad gør man ellers, når designet er større end longarmmaskinens bredde?) – 66" x 203".

Først hæfter hun et stykke stof på designvæggen, forholder sig til, hvad hun ser og føjer stykke for stykke elementer til. Det er en proces, der virkelig kræver stor opmærksomhed, fordi hun konstant skal træffe nye afgørelser, indtil designet er perfekt, og det store øjeblik af lykke indtræffer. *Det er dét øjeblik, jeg lever for som kunstner,* fortæller Irene.

Der lå en lille stabel af "impossible, ugly fabrics" og Irene demonstrerede: *How can I use this?*, hvorpå hun satte hele stykket og ikke bare en stump op på de sorte kæmpefigurer på designvæggen, trådte tilbage og kiggede vurderende.

Irenes store force er her, at hun gennem sin livslange kunstneriske aktivitet er vant til at håndtere fiaskoer, kreative blokeringer, succeser og kritik. Hun siger selv, at hun er frygtløs. Det kombineret med hendes utrolige lyst til at afprøve ting kan forklare, hvordan hun har kunnet skabe et så omfattende værk på blot få år. Kan hun ikke finde den rette farve – især gul og pink – farver hun med Proceon MX Dyes i en plastikpose i vasken hjemme i Tiny-huset.

Irene fortæller, at hun aldrig tager imod bestillinger; ikke ønsker at være begrænset af andres angivelse af størrelse eller emne, men kreerer, hvad hun selv har lyst til - og er der nogen, der vil købe det, er de velkommen.

Irene er kendt for at bruge meget små stykker stof og meget tynde strimler. Hun kreerer en sektion ad gangen og fortsætter, til hun er tilfreds og glad for resultatet. Stoffer appellerer til hende på en måde, som maling aldrig gjorde. At have store farveflader, der allerede er dannet, at klippe, sy og flytte rundt på disse dele er det, hun elsker.
Først derefter finder hun ud af, hvordan det sys, hvilket ofte er forbundet med udfordringer, da hun ikke lægger sømrum til i designet, skal det hele quiltes. Irene syr enten på sin gamle Bernina hjemme, "a working machine!" eller på den gamle Singer trædemaskine i sit atelier, som hun har lejet i Austin. I atelieret står også en longarm quiltemaskine, og de meget lange vægge tillader opsætning af kæmpequilte.

Vi snakker om teknikker. Jeg er vant til Ruth McDowells teknik med total planlægning af sybare opdelinger, men Irene arbejder anderledes. *Kig efter hovedopdelinger og sy hver af dem,* fortæller Irene. Hun sprayer stivelse på, da det er lettere at sy stive dele sammen. Kurverne er sværere at kontrollere: *Stryg endelig ikke. Du kan lynhurtigt ødelægge formen.*

Interessant er det at tale med Irene om skiftet fra at være en anerkendt maler til at være en tekstilkunstner, når tekstilkunst stadig befinder sig i den mellemliggende verden af håndværk og kunst. Irenes forklaring er, at hun altid har været optaget af tanken om at forbinde kunst med funktion, fx malede hun tidligere på både møbler, beklædning og vægge, men det interesserer hende simpelthen ikke

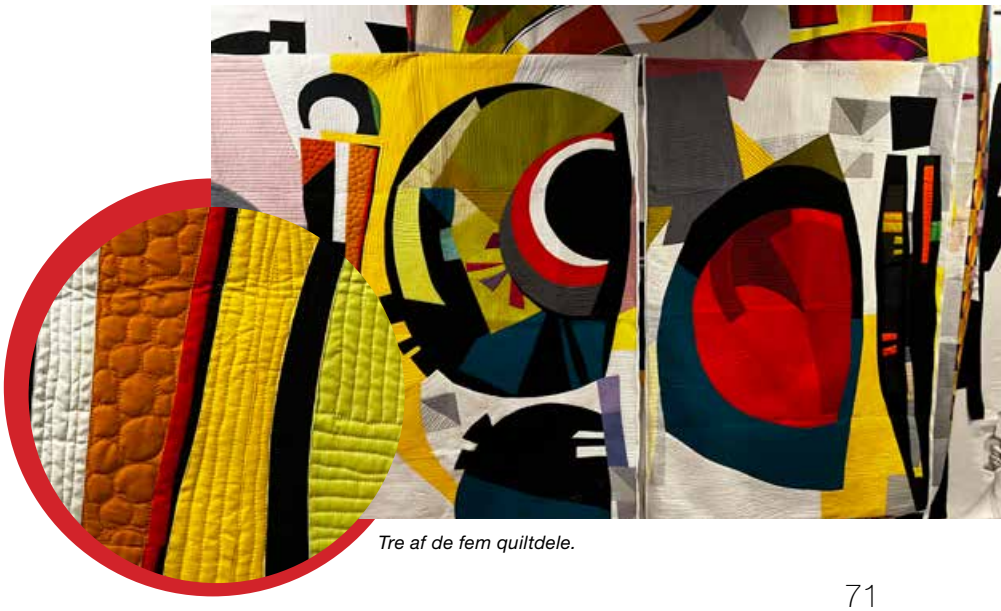

Tre af de fem quiltdele.

Quilttoppen "Black Spring" 2021 – 68" x 79" – før quiltning.

"Magic in Melbourne" 2024 – udstillet i Val d´Argent 2024.

"Red Stripe".

"Celebration" - 2021 – 57" x 73". "Valget er overstået, og verden jubler i 2020" - den første quilt af en serie, hvor Irene brugte håndfarvede stoffer, cirkler og tynde linjer på en anden måde.

længere at producere denne form for kunst. Hun vil lave "Textile Paintings", som kan smides i vaskemaskinen og holde et menneske varmt! *Jeg er godt klar over, at de fleste af mine quilte ikke bliver benyttet til at varme sig med, men de kan muligvis holde den iskolde luft ude i kolde vintre, hvis du hænger dem op foran vinduer og døre.*

Irene arbejder ud fra følgende teser:

- Improvisation er ikke sjusk
- Improvisation er gennemtænkt og velovervejet spontanitet
- Forbliv afslappet, forbliv forbundet, forbliv opmærksom
- Lad din kreativitet styre din process
- Planlæg ikke, tænk ikke for meget
- Stol på dig selv, stol på processen

Irene Roderick er hurtigt blevet et internationalt kendt navn. Hun er medlem af nationale og internationale grupper og deltager ofte i jurybedømte konkurrencer, for som hun siger:

Jeg synes, det er sjovt at præsentere mine arbejder for offentligheden, og den mulighed kan konkurrencer give.

Hun synes, det er meget vigtigt at indvi andre i sin intuitive arbejdsmetode og holder meget af at undervise.

Hvorfor? Fordi jeg har oplevet så stor frihed og glæde ved at arbejde ved denne fremgangsmåde. Jeg vil gerne opmuntre andre til ikke at lade sig styre af angst, men prøve noget nyt.

Modern Quilt er ikke en stil. Det er mere en metode og mine internationale kursister elsker den og at improvisere.

I 2023 blev Irene udnævnt til en af de tre vindere af "Quilt National '23: The Best in Contemporary Quilts". Quilt National er en jurybedømt udstilling af moderne quiltekunst, der hvert andet år finder sted i Ohio og tiltrækker mange internationale quiltekunstnere.

Den nyeste af Irenes quilte, jeg har set, var "Magic in Melbourne" udstillet i Val d´Argent 2024. Hun havde udvekslet stoffer med den australske quiltekunstner Tania Tanti, og heraf syede de hver en quilt.
Så Tiny House førte til karrieren som award-winning quilter, profileret lærer og forfatter af foreløbig to bøger.

info

"Dancing With The Wall" udkom i 2022 og "Design Then Quilt: A Dynamic Guide to Creating Stunning Modern Quilts" er netop udkommet marts 2025.

www.ireneroderick.com